

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΑΑΔΕ

Ανεξάρτητη Αρχή
Δημοσίων Εσόδων

Καλλιθέα, 20/12/2021

**ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ**

Αριθμός απόφασης: 4561

ΤΜΗΜΑ : Α5 Επανεξέτασης
Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19
Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα
Τηλέφωνο : 2131604538
E-mail : ded.ath@aade.gr

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπόψη:

1. Τις διατάξεις:

α. Του άρθρου 63 ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170), όπως τροποποιήθηκε και ισχύει.

β. Του άρθρου 10 της υπ' αριθμ. Δ.ΟΡΓ.Α 1125859 ΕΞ 2020/23.10.2020 (ΦΕΚ Β' 4738/26.10.2020) απόφασης του Διοικητή της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων [ΑΑΔΕ] με θέμα «Οργανισμός της Ανεξάρτητης Αρχής Δημοσίων Εσόδων (Α.Α.Δ.Ε.)».

γ. Της υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1064/12.4.2017 (ΦΕΚ Β' 1440/27.4.2017) απόφασης του Διοικητή της ΑΑΔΕ.

2. Την υπ' αριθμ. ΠΟΛ.1069/4.3.2014 εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (ΓΓΔΕ) του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την υπ' αριθμ. Δ.Ε.Δ. 1126366 ΕΞ 2016/30.8.2016 (ΦΕΚ Β' 2759/1.9.2016) απόφαση του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (ΔΕΔ) «Παροχή εξουσιοδότησης υπογραφής».

4. Την από 21.7.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, Δ.Ο.Υ. ΦΑΕ Αθηνών, με έδρα στην Αθήνα, οδός, κατά της υπ' αριθμ. πρωτ./6.7.2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα.

5. Την αναφερθείσα στην ανωτέρω παράγραφο 4 απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης, της οποίας ζητείται η ακύρωση, άλλως η τροποποίηση.

6. Τις απόψεις του Προϊσταμένου της ως άνω φορολογικής αρχής.

7. Την εισήγηση του ορισθέντος υπαλλήλου του Τμήματος Α5, όπως αποτυπώνεται στο σχέδιο της απόφασης.

* * * * *

Επί της από 21.7.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, και μετά τη μελέτη όλων των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Με την υπ' αριθμ. πρωτ./6.7.2021 απάντησή του ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης απέρριψε την υπ' αριθμ. πρωτ./13.4.2021 αίτηση της προσφεύγουσας προς διαγραφή του χρέους που βεβαιώθηκε σε βάρος της με τις υπ' αριθμ./22.3.2010,/22.3.2010,/22.3.2010 και/22.3.2010 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης λόγω εκπρόθεσμης υποβολής εκ μέρους της αρνητικής δήλωσης τρίτου αναφορικά με κατασχέσεις ποσών εις χείρας της ως τρίτης σε βάρος οφειλετών του Ελληνικού Δημοσίου και νομιμότοκη επιστροφή των ποσών που το τελευταίο εισέπραξε διά συμψηφισμού με απαιτήσεις της έναντί του, αποφαινόμενος ότι η σχετική απαίτησή της, που ερείδεται επί της υπ' αριθμ./2015 απόφασης του Εφετείου Αθηνών, έχει υποπέσει στην 5ετή παραγραφή.

Με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή της η προσφεύγουσα ζητά την ακύρωση, άλλως την τροποποίηση, της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ./6.7.2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης και τη νομιμότοκη, από την ημερομηνία είσπραξης, άλλως από την ημερομηνία υποβολής της ως άνω υπ' αριθμ. πρωτ./13.4.2021 αίτησής της, επιστροφή του ποσού συνολικού ύψους 1.976.654,71 € που εισέπραξε αχρεωστήτως το Ελληνικό Δημόσιο δυνάμει των ως άνω υπ' αριθμ./22.3.2010 πράξεων ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης, προβάλλοντας, συνοπτικά, το λόγο ότι η ως άνω κρίση της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης εδράζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του ισχύοντος κανονιστικού πλαισίου, δεδομένου ότι στην υπό κρίση περίπτωση εφαρμόζονται οι διατάξεις του άρθρου 10 παρ. 9-13 ν. 1160/1981, οι οποίες εξακολουθούν να ισχύουν και μετά τη θέση σε ισχύ τόσο του ν. 2362/1995 και κατόπιν του ν. 4270/2014 όσο και του ν. 2717/1999, με βάση τις οποίες η αξίωση επιστροφής αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών δεν μπορεί να λάβει χώρα πριν την έκδοση πράξης εκ μέρους του οικείου Προϊσταμένου, οπότε συνακόλουθα, αυτονόητα, δεν τίθεται καν θέμα εκκίνησης της παραγραφής της αξίωσης αυτής.

Επειδή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 εδ. α' και γ' και 8 ν. 4174/2013, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της ως άνω προβαλλόμενης υπ' αριθμ. πρωτ./6.7.2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης (09.07.2021): «Ο υπόχρεος, εφόσον αμφισβητεί οποιαδήποτε **πράξη** που έχει εκδοθεί σε βάρος του από τη Φορολογική Διοίκηση, ή σε περίπτωση **σιωπηρής άρνησης** οφείλει να υποβάλει ενδικοφανή προσφυγή με αίτημα την επανεξέταση της πράξης στο πλαίσιο διοικητικής διαδικασίας από την Υπηρεσία Εσωτερικής Επανεξέτασης της Φορολογικής Διοίκησης. [...]. Η αίτηση πρέπει να υποβάλλεται από τον υπόχρεο εντός τριάντα (30) ημερών από την ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης σε αυτόν ή από τη συντέλεση της παράλειψης. [...]. 2. [...]. 8. Κατά της απόφασης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης ή της σιωπηρής απόρριψης της ενδικοφανούς προσφυγής λόγω παρόδου της προθεσμίας προς έκδοση της

απόφασης, ο υπόχρεος δύναται να ασκήσει προσφυγή ενώπιον του αρμόδιου Διοικητικού Δικαστηρίου σύμφωνα με τις διατάξεις του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας. [...]. Προσφυγή στα διοικητικά δικαστήρια απευθείας κατά οποιασδήποτε πράξης που εξέδωσε η Φορολογική Διοίκηση είναι απαράδεκτη.»

Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 66 παρ. 29 ν. 4646/2019 (ΦΕΚ Α' 201/12.12.2019), όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της ως άνω προσβαλλόμενης υπ' αριθμ./6.7.2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης (09.07.2021): «Οι παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, ισχύουν από τη δημοσίευση του παρόντος και εφαρμόζονται και για οφειλές, οι οποίες έχουν βεβαιωθεί πριν από τη θέση σε ισχύ του παρόντος σε βάρος νομικών προσώπων και νομικών οντοτήτων για τις οποίες ευθύνονται αλληλεγγύως και προσωπικά τα φυσικά πρόσωπα κατ' εφαρμογή του άρθρου 50 παρ. 1 και 2, όπως ίσχυε πριν την τροποποίησή του με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος, του άρθρου 115 του ν. 2238/1994 [...], της παρ. 7 του άρθρου 22 του ν. 2648/1998 [...], της περ. β' του άρθρου 55 του ν. 2859/2000 [...], καθώς και κάθε άλλης διάταξης με την οποία θεσπίζεται αλληλέγγυα ευθύνη για οφειλές για τις οποίες εφαρμόζεται ο Κώδικας. Οι οφειλές αυτές παύουν να βαραίνουν τα αλληλεγγύως ευθυνόμενα πρόσωπα, εφόσον τα τελευταία δεν πληρούσαν τις προϋποθέσεις, που τίθενται με τις παρ. 1 και 2 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013, όπως αντικαθίστανται με τις διατάξεις του άρθρου 34 του παρόντος για τη θεμελίωση της αλληλέγγυας ευθύνης και αίρονται τα σε βάρος τους ληφθέντα μέτρα. Για την εφαρμογή του προηγούμενου εδαφίου, υποβάλλεται αίτηση στην Υπηρεσία της Φορολογικής Διοίκησης που είναι αρμόδια για την επιδίωξη της είσπραξης των οφειλών μέχρι τις 30 Ιουνίου 2021. Η αίτηση μπορεί να υποβληθεί και για εκκρεμείς υποθέσεις οφειλών κατά την έννοια της παρ. 50 του άρθρου 72 του ν. 4174/2013, όπως ισχύει [...]. Η Φορολογική Διοίκηση εκδίδει αιτιολογημένη πράξη, με την οποία αποδέχεται ή απορρίπτει την αίτηση. Κατά της τυχόν απορριπτικής απόφασης ή της σιωπηρής απόρριψης της αίτησης μπορεί να ασκηθεί ενδικοφανής προσφυγή κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 63 του ν. 4174/2013. Ποσά που έχουν εισπραχθεί από τα πρόσωπα της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4174/2013 δεν επιστρέφονται.»

Επειδή, περαιτέρω, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 30 παρ. 1-3 ν.δ. 356/1974, όπως ίσχυαν κατά την ημερομηνία έκδοσης των ως άνω υπ' αριθμ./22.3.2010 πράξεων ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης (22.3.2010): «1. Η κατάσχεσις εις χείρας τρίτων των εις χείρας αυτών ευρισκομένων χρημάτων, καρπών και άλλων κινητών πραγμάτων του οφειλέτου του Δημοσίου ή των οφειλομένων εν γένει προς αυτό, ενεργείται [...] διά κατασχετηρίου εγγράφου [...]. 2. Διά του κατασχετηρίου εγγράφου προσκαλείται ο τρίτος όπως τα μεν υπ' αυτού εις τον οφειλέτην του Δημοσίου οφειλόμενα χρήματα, καταθέση εντός οκτώ ημερών εις το Δημόσιον Ταμείον [...]. 3. Από της ημέρας κοινοποίησεως του κατασχετηρίου εις τον τρίτον δεν δύναται ούτος να αποδώση προς τον οφειλέτην του Δημοσίου τα κατασεθέντα χρήματα ή πράγματα ουδέ δύναται να συμψηφίση προς ανταπαιτήσεις του μεταγενεστέρας της κατασχέσεως, της κατασχέσεως επιφερούσης τα αποτελέσματα αυτοδικαίως χωρούσης αναγκαστικά εκχωρήσεως.»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 32 παρ. 1 ν.δ. 356/1974, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία έκδοσης των ως άνω υπ' αριθμ.-/22.3.2010 πράξεων ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης (22.3.2010): «Εάν ο τρίτος ουδέν οφείλει ή δεν οφείλει όλα τα αναφερόμενα εις το κατασχετήριο έγγραφον του Δημοσίου Ταμείου χρήματα ως και άλλα πράγματα ή δεν υποχρεούται εις την άμεσον απόδοσιν αυτών, ένεκα των υφισταμένων μεταξύ αυτού και του οφειλέτου συμφωνιών ή εξ άλλου νομίμου λόγου, ο τρίτος οφείλει να δηλώση τούτο εντός οκτώ ημερών από της επιδόσεως του κατασχετηρίου. [...]»

Επειδή, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 33 ν.δ. 356/1974, όπως ίσχυε κατά την ημερομηνία έκδοσης των ως άνω υπ' αριθμ.-/22.3.2010 πράξεων ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης (22.3.2010): «Εάν ο τρίτος δεν προβή εις δήλωσιν ή προβή μεν εις τοιαύτην αλλ' εκπροθέσμως ή ουχί κατά τον υπό του άρθρου 32 του παρόντος Ν. Διατάγματος διαγραφόμενον τύπον, **λογίζεται ως οφειλέτης της όλης ποσότητος δι' ην εγένετο παρ' αυτό κατάσχεσις.**»

Επειδή, εξάλλου, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 33 ν.δ. 356/1974, όπως ίσχυε μετά την τροποποίησή της με το ν. 3842/2010: «Εάν ο τρίτος δεν προβεί σε δήλωση ή προβεί εκπρόθεσμα ή χωρίς την τήρηση του τύπου που προβλέπεται από το άρθρο 32 του παρόντος, **λογίζεται οφειλέτης του Δημοσίου για το σύνολο της απαίτησης, για την οποία επιβλήθηκε η κατάσχεση, εκτός αν αυτός αποδείξει ότι δεν οφείλει στον καθ' ου ή ότι η οφειλή του είναι μικρότερη από την απαίτηση του Δημοσίου, οπότε απαλλάσσεται ή ευθύνεται μέχρι του ύψους της οφειλής του, κατά περίπτωση.**»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 2105/2018 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψεις 3, 4 και 5 της απόφασης), «3. ...όπως έχει γίνει παγίως δεκτό (ΣτΕ Ολομέλεια 834/2010, 2062/1968, ΣτΕ 330/2018, 3416/2017, 1215/2017, 1445/ 2016, 4603/2012, 3829/2012, 1802/2012, 2613-16/2009, 2972-80/2008, 368/2007, 1625/2001, 236/1998 κ.ά.), κατά την έννοια των άρθρων 1, 2, 63 παρ. 1 και 285 παρ. 1 του Κώδικα Διοικητικής Δικονομίας (ν. 2717/1999 [...]), 1 και 73 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ/γμα 331/1985 [...]) και 8 παρ. 4 του ν.δ/τος 4486/1965 [...], φορολογική διαφορά υπαγόμενη στην αρμοδιότητα των διοικητικών δικαστηρίων γεννάται από ατομικές διοικητικές πράξεις, με τις οποίες είτε επιβάλλεται αμέσως φορολογικό βάρος ή φορολογική κύρωση είτε κρίνεται αντικείμενο ευθέως συναπτόμενο με συγκεκριμένη φορολογική ή συναφή υποχρέωση συνδεδεμένη με φορολογητέα ύλη ατομικώς ορισμένη, η οποία αμφισβητείται εν όλω ή εν μέρει με την προσφυγή. Δεν υπόκεινται, αντιθέτως, σε προσφυγή ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων οι διοικητικές πράξεις οι σχετιζόμενες μεν με την καθ' όλου εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας, μη συνδεδεμένες, όμως, αμέσως προς συγκεκριμένο φορολογικό βάρος, ατομικώς καθ' υποκείμενο και αντικείμενο προσδιοριζόμενο. 4. ...η παρούσα διαφορά, η οποία αφορά στην απόρριψη αιτήματος περί μεταβολής της φορολογικής κατοικίας [...] είναι ακυρωτική, καθόσον αποβλέπει στην τακτοποίηση της καταστάσεώς του ως φορολογουμένου και δεν συνάπτεται στενώς και αναγκαίως με σχετική ατομική φορολογική υποχρέωσή του, ήτοι με την υποχρέωση υποβολής δήλωσης φόρου εισοδήματος για το κτηθέν εντός συγκεκριμένου έτους παγκόσμιο εισόδημά του (πρβλ. ΣτΕ 330/2018 και 1215/2017, βλ. εξ αντιδιαστολής και τη ΣτΕ 1445/2016). 5. ...η κατ' άρθρο 63 του ν. 4174/2013 [...] ενδικοφανής προσφυγή προβλέπεται για την περίπτωση

άσκησης προσφυγής ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (βλ. την παρ. 8 του άρθρου 63) και όχι για την περίπτωση άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως (ΣτΕ 1215/2017). **Αναρμοδίως**, ως εκ τούτου, επελήφθη στην προκειμένη περίπτωση η Διεύθυνση Επίλυσης Διαφορών [...].»

Επειδή, όπως κρίθηκε (ομόφωνα) με την υπ' αριθμ. 1762/2019 απόφαση (5μ.) του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας (σκέψεις 4 και 7 της απόφασης), «4. ...κατά την έννοια των διατάξεων των άρθρων 1 και 73 του Κώδικα Φορολογικής Δικονομίας (π.δ. 331/1985 [...]), σε συνδυασμό με τις διατάξεις του άρθρου 8 παρ. 4 του ν.δ. 4486/1965 [...], οι οποίες, σύμφωνα με όσα ορίζονται στο [...] άρθρο 285 παρ. 1 του Κ.Δ.Δ., εξακολουθούν να ισχύουν, φορολογική διαφορά υπαγόμενη στην αρμοδιότητα των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων γεννάται από ατομικές διοικητικές πράξεις, με τις οποίες είτε επιβάλλεται αμέσως φορολογικό βάρος ή φορολογική κύρωση είτε κρίνεται αντικείμενο ευθέως συναπτόμενο με συγκεκριμένη φορολογική ή συναφή υποχρέωση συνδεδεμένη με φορολογητέα ύλη ατομικώς ορισμένη, η οποία αμφισβητείται εν όλω ή εν μέρει με την προσφυγή (ΣΕ 834/2010 Ολ., 1445/2016 7μ., 1215/2017, 1802, 3829, 4603/2012, 2613-6/2009, 2972-80/2008, 368/2007, 1272/2005, 1625/2001, 236/1998, 2062/ 1968 Ολ.). 5. [...]. 7. ...η διαφορά που γεννάται από την προσβολή [...] της πράξεως της φορολογικής αρχής περί μεταβολής στο φορολογικό μητρώο των μελών της κοινωνίας δικαιώματος που εκμεταλλεύεται την ξενοδοχειακή μονάδα “...” είναι ακυρωτική, καθ' όσον δεν συνάπτεται στενώς και αναγκαίως με σχετική ατομική φορολογική υποχρέωσή της (πρβλ. ΣτΕ 1215/2017, 1032/ 2016, 3829, 4603/2012, 2106/2015, πρβλ. ΣτΕ 2062/1968 Ολ., 236/1998, 834/2010 Ολ., 1185/ 2010, καθώς και ΣτΕ 2560, 3617/2004, 582/2011). Επομένως, η κατ' άρθρον 63 του ν. 4174/2013 [...] άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής, που προβλέπεται για την περίπτωση άσκησης προσφυγής ενώπιον των τακτικών διοικητικών δικαστηρίων (άρθρο 63 παρ. 8), δεν ισχύει για την περίπτωση άσκησης αιτήσεως ακυρώσεως [...].»

Επειδή, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή ασκήθηκε κατά της υπ' αριθμ. πρωτ./6.7.2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης, με την οποία ο τελευταίος απέρριψε την υπ' αριθμ. πρωτ./13.4.2021 αίτηση της προσφεύγουσας προς διαγραφή του χρέους που βεβαιώθηκε σε βάρος της με τις υπ' αριθμ./22.3.2010,/22.3.2010,/22.3.2010 και/22.3.2010 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης λόγω εκπρόθεσμης υποβολής εκ μέρους της αρνητικής δήλωσης τρίτου αναφορικά με κατασχέσεις ποσών εις χείρας της ως τρίτης σε βάρος οφειλετών του Ελληνικού Δημοσίου και νομιμότοκη επιστροφή των ποσών που το τελευταίο εισέπραξε διά συμψηφισμού με απαιτήσεις της έναντί του, ήτοι κατά πράξης που δε συναρτάται «στενώς και αναγκαίως» με συγκεκριμένη ατομική φορολογική υποχρέωσή της· σχετίζεται μεν δηλαδή, με την ευρύτατη βέβαια έννοια του όρου, με την καθ' όλου εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας -κατά το ότι τα κατασχεθέντα ποσά συναρτώνται με φορολογικής φύσης οφειλές-, δε συνδέεται όμως άμεσα με συγκεκριμένο φορολογικό βάρος της ίδιας της προσφεύγουσας, ατομικώς προσδιορισμένο καθ' υποκείμενο και αντικείμενο, αμφισβητούμενο δε με την ενδικοφανή αυτή προσφυγή. Οι διαφορές τέτοιου είδους/φύσης που δημιουργούνται μεταξύ Φορολογικής Διοίκησης και φορολογούμενων προσώπων δεν υπόκεινται, σύμφωνα με τα ως άνω κριθέντα με τις υπ' αριθμ. 2105/2018 (5μ., σκέψεις 3, 4 και 5 της απόφασης, ομόφωνα) και υπ' αριθμ.

1762/2019 (5μ., σκέψεις 4 και 7 της απόφασης, ομόφωνα) αποφάσεις του Β' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας και ανεξαρτήτως της δικονομικής φύσης τους (ακυρωτικές ή ουσιακές), στην κατά το άρθρο 63 ν. 4174/2013 ενδικοφανή προσφυγή, η οποία, όπως συνάγεται από τις προπαρατεθείσες διατάξεις του άρθρου 63 παρ. 1 ν. 4174/2013 και του άρθρου 66 παρ. 29 ν. 4646/2019 (όπως όλες αυτές οι διατάξεις ίσχυαν κατά την ημερομηνία κοινοποίησης στην προσφεύγουσα της ως άνω προσβαλλόμενης υπ' αριθμ. πρωτ./6.7.2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης (09.07.2021)), έχει προβλεφθεί και μπορεί να ασκηθεί μόνο κατά ρητών ή σιωπηρών (τεκμαιρόμενων) πράξεων της Φορολογικής Διοίκησης -ως τοιούτων νοουμένων των ατομικών διοικητικών πράξεων, κατά την έννοια που έχουν αυτές στο διοικητικό δίκαιο-, με τις οποίες είτε προσδιορίζεται και επιβάλλεται φόρος ή φορολογικής φύσης πρόστιμο (ή απορρίπτεται εν όλω ή εν μέρει αίτηση προς επιστροφή ποσού φόρου ή προστίμου αναφορικά με συγκεκριμένη φορολογική υποχρέωση του ίδιου του αιτούντος, την οποία αυτός αμφισβητεί διά της εν λόγω αίτησης επιστροφής, ή, κατά την προπαρατεθείσα πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, «κρίνεται αντικείμενο ευθέως συναπτόμενο με συγκεκριμένη φορολογική ή συναφή υποχρέωση συνδεόμενη με φορολογητέα ύλη ατομικώς ορισμένη, η οποία αμφισβητείται εν όλω ή εν μέρει με την προσφυγή») είτε απορρίπτεται αίτηση περί παύσης της αλληλέγγυας ευθύνης κατά τις διατάξεις των άρθρων 50 παρ. 1 και 2 ν. 4174/2013 (ήτοι για φορολογικής φύσης χρέη). Υπό αυτή την έννοια, ενδικοφανής προσφυγή, όπως η υπό κρίση, που στρέφεται κατά της υπ' αριθμ. πρωτ./6.7.2021 απάντησης του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης, με την οποία απορρίφθηκε η υπ' αριθμ. πρωτ./13.4.2021 αίτηση της προσφεύγουσας για διαγραφή του χρέους που βεβαιώθηκε σε βάρος της με τις υπ' αριθμ./22.3.2010,/22.3.2010,/22.3.2010 και/22.3.2010 πράξεις ταμειακής βεβαίωσης της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης λόγω εκπρόθεσμης υποβολής εκ μέρους της αρνητικής δήλωσης τρίτου αναφορικά με κατασχέσεις ποσών εις χείρας της ως τρίτης σε βάρος οφειλετών του Ελληνικού Δημοσίου και νομιμότοκη επιστροφή των ποσών που το τελευταίο εισέπραξε διά συμφωνισμού με απαιτήσεις της έναντί του, είναι απαράδεκτη ως ασκηθείσα κατά μη πράξης, κατά την προεκτεθείσα έννοια που έχει ο όρος «πράξη» στο άρθρο 63 ν. 4174/2013, γιατί η προσβαλλόμενη με αυτήν απάντηση του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. Τρίπολης δε συνιστά πράξη προσδιορισμού και επιβολής φόρου ή φορολογικής φύσης προστίμου (ή απόρριψης εν όλω ή εν μέρει αίτησης προς επιστροφή ποσού φόρου ή προστίμου αναφορικά με συγκεκριμένη φορολογική υποχρέωση της ίδιας της προσφεύγουσας, την οποία αυτή αμφισβητεί διά της εν λόγω αίτησης επιστροφής, ή πράξη, με την οποία, κατά την προπαρατεθείσα πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας, «κρίνεται αντικείμενο ευθέως συναπτόμενο με συγκεκριμένη φορολογική ή συναφή υποχρέωση συνδεόμενη με φορολογητέα ύλη ατομικώς ορισμένη, η οποία αμφισβητείται εν όλω ή εν μέρει με την προσφυγή») από τις αναφερόμενες στο ν. 4174/2013 ούτε και αρνητική απάντηση επί αιτήματος για παύση της αλληλέγγυας ευθύνης κατά τις διατάξεις των άρθρων 50 παρ. 1 και 2 ν. 4174/2013 (ήτοι για φορολογικής φύσης χρέη), αλλά με αυτήν απορρίφθηκε αίτηση προς επιστροφή περιουσιακών στοιχείων (χρηματικών ποσών) της προσφεύγουσας κατασχεθέντων αναγκαστικώς («αναγκαστική κατάσχεση»), στα πλαίσια διαδικασίας διοικητικής εκτέλεσης, έναντι οφειλών φορολογικής φύσης άλλων φορολογούμενων προσώπων, επί τη βάση αλληλέγγυας ευθύνης της προσφεύγουσας με τα πρόσωπα αυτά για τις εν λόγω οφειλές, σύμφωνα με την

προπαρατεθείσα διάταξη του άρθρου 33 ν.δ. 356/1974. Για το λόγο αυτό, η υπό κρίση ενδικοφανής προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως **απαράδεκτη**.

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

την **απόρριψη** της από 21.7.2021 και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με την επωνυμία «.....», ΑΦΜ, ως **απαράδεκτης**.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στην προσφεύγουσα.

Ακριβές Αντίγραφο

**Η Υπάλληλος του Τμήματος
Διοικητικής Υποστήριξης**

**ΜΕ ΕΝΤΟΛΗ ΤΟΥ ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΥ
ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

**Η ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΗ ΤΗΣ
ΥΠΟΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΑΝΕΞΕΤΑΣΗΣ
ΓΡΑΜΜΑΤΩ ΣΚΟΥΡΑ**

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της.